

ad E. f. Den her foretagne Postering, der er overeensstemmende med Finantsloven for 1860—61, har man endnu ikke turdet opgive, da det ikke kan undgaaes, at enkelte Beløb, der dog kun ere høist ubetydelige, først ville blive afkrævede efter Udløbet af det Finantsaar, hvilket de vedkomme. Det opførte Beløb er iøvrigt uforandret som for indværende Finantsaar og kan, efter hvad de herunder hørende Udgifter, der bestaae deels i egentlige Marschpenge, deels i Omkostninger ved de Værnepligtiges Befordring over Vandet, have anbraget i de sidste Aar, neppe calculeres lavere end til 30,000 Rbd.

ad E. g. Fyrpasserboligen, der ikke længere afbenyttes i Fyrvæsenets Tjeneste, er af Marineministeriet overladt til Brug til interimistisk Opholdssted for Djergere og Forulykkede ved Strandinger, med at alle paa Bygningen hvilende Skatter og Afgifter saavel som Vedligeholdelsesudgifter blive Fyrvæsenet vedkommende. Da man endnu ikke har kunnet erhverve nogen Erfaring om, hvilket Beløb disse Udgifter ville anbrage, har man for næste Finantsaar opført samme Beløb, som er bevilget for indværende Finantsaar og som er grundet paa Opgivende i saa Henseende fra Marineministeriet.

ad E. h. Ifølge Indstilling fra den constituerede Overinspecteur for Fængselsvæsenet er paa denne Konto opført et Beløb af 500 Rbd. som Tilskud til de bestaaende Fængselsfæstaber.

Gavnligheden af saadanne Foreninger, hvis Formaal det er, saavidt muligt, at beslytte den fra Straffeanstalten løsladte Forbryder for Tilbagefald og at lette ham Gjenoptagelsen i Samfundet, behøver neppe nærmere at paavises.

Dette blev ogsaa anerkjendt af den under 6te December 1858 nedsatte Commission i Anledning af Straffeanstaltens oeconomiske Forhold, der i sin afgivne Betænkning indstillede, at Ministeriet vilde virke til deslige Selskabers Udbredelse, i hvilken Henseende det formeentes, at en passende Understøttelse vilde kunne erholdes af Statskassen.

Der bestod dengang tvende Fængselsfæstaber, et i Kjøbenhavn og et i Thens Stift, der nærmest antog sig løsladte Forbrydere, respective fra Straffeanstalterne paa Christianshavn og i Odense. Senere har der dannet sig Selskaber, forrige Aar for Fanger fra Horsens Tugthus og i Aar for Fanger fra Straffeanstalten i Viborg og i Vridsløselille. De 3 sidste ere udgaaede fra Bestyrelserne for de respective Anstalter. Indbydelsen til at deeltage i disse Selskaber er modtagen med Velvilje af de forskjellige Samfundsklasser, men da det aarlige Bidrag for hvert Medlem kun er sat til 1 Rbd., fordi det har været magtpaaliggende at vække en almindelig Interesse for Foretagendet, ere Indtægterne dog for smaae til at dække Udgifterne, der fortrinnsviis medgaae til Anskaffelse af Beklædningsstykker og Værktøi, til Raad samt til Understøttelse navnlig for dem, der forlade Landet.

Ved Spørgsmaalet om, hvorledes en saadan offentlig Understøttelse burde fordeles paa de til Bedste for de forskjellige Straffeanstalter oprettede Foreninger, maatte Hensyn tages deels til Fangeantallet i Straffeanstalten, den derværende Populations Bestaaenhed med Hensyn til Straffear, Kjøn, Alder og Forsørgelsessted, dens hele indre Indretning, og det der fulgte Straffesystem; deels til, hvorvidt Fangerne i de forskjellige Anstalter ere istand til at oplægge nogen Overarbejdsfortjeneste, hvorved de meer eller mindre kunne hjælpe sig selv; deels til, hvorvidt Anstalterne ere i Besiddelse af Legater eller andre Beneficier til Fordeel for de derfra løsladte Fanger; deels endelig til Størrelsen af de aarlige Pengebidrag, der ere stillede til de enkelte Selskabers Raadighed.

Da nøagtige Oplysninger om disse Puncter ikke findes eller kunne findes, navnlig saalænge den paatænkte Ordning af Straffeanstalterne endnu ikke er tilendebragt, har man anseet det for rettest, at Fordelingen af Bidraget for 1861—62 overlades til Ministeriets nærmere Bestemmelse.